

LIŠKA BYSTROUŠKA

Liška mezitím obcházela okolo vesnických humen. Věděla, že ve vsi je rychta, ale za rychtářem si pořád nějak netroufala. Bodejt, když mu zrovna před týdnem vybrala z kurníku kuřata! Jak tak pobíhala sem a tam, potkala kocoura, který si zrovna vyšel lapit k večeri nějakého ptáčka.

„A proč by nakonec nemohl zastat rychtáře kocour?“ napadlo lišku. „Umí tak nádherně naježit vousy, až jde z něho strach.“

A přemluvila kocoura, aby s ní šel na kraj lesa. Proč by kocour nešel? Cestou se třeba dá ulovit lecjaký zajímavý ptáček.

„Liška s rychtářem se blíží, budou tu co nevidět! Nějaký ostrý chlapík, ten rychtář! Víte, jak si krátí cestu? Skáče ze stromu na strom a vrhá se na ptáky jako divous!“ hlásil medvěd, který viděl kocoura poprvé za celý svůj dlouhý život.

Jak to pašík dole uslyšel, zavrtal se znova do slámy až po rypáček, vlk se schoval pod javor a medvěd nahoře nad ním vyšplhal až do koruny.

„Nikde nikdo,“ podivila se liška, když dorazila s kocourem na místo. „Snad nakonec neutekli?“